

Ministrování s Ferdou Kuliferdou

napsal
Jan Lukeš
nakreslil
Jiří Vančura

POSTOJE PŘI MŠI SVATÉ VSTUPNÍ OBŘADY

Ahoj kamarádi, konečně letošní zima je více pravou zimou :-)! Tak jste doufám hodně na sněhu a třeba se vám povedl sněhulák jako mně :-)!

V minulých číslech jsme probrali dvě ze čtyř částí mše svaté, a to vstupní obřady a bohoslužbu slova. Dnes bude váš úkol vybarvit u jednotlivých částí mše – konkrétně u vstupních obřadů – buď figurku ministranta stojícího, sedícího nebo klečícího, podle toho, jaký postoj v tu chvíli ministrant zaujímá.

1 Ministrant zazvoní na zvonek na znamení, že začíná mše svatá.

2 Začíná se zpívat píseň.

3 Je-li svatostánek v presbytáři, což většinou je, tak kněz spolu s ministranty před svatostánkem...

4 Po skončení písně kněz začne mši křížem, pozdravením shromáždění a následuje úkon kajícího, při kterém litujeme svých hříchů.

5 Následuje oslavný zpěv Kyrie, kde se dovoláváme Božího milosrdenství. Když je neděle, slavnost či svátek, pak se ještě připojí chvalozpěv Sláva na výsostech Bohu (kromě doby adventní a postní).

6 Poslední částí vstupních obřadů je vstupní modlitba. Kněz nás vybídne k modlitbě slovy „Modleme se,“ pak je chvíle ticha, následně čte nebo zpívá kněz modlitbu z knihy misál. Modlitbu „zpečetíme“ všichni zvoláním „Amen – staň se“.

Kamarádi, tak jsem to s tím sněhulákováním přehnal a stal se ze mě taky sněhulák :-). Na konci stránky si můžete ověřit, jestli jste správně vybarvili jednotlivé postoje. Krásné ministrantské dny vám přeje váš

Správné odpovědi:
1. stojíme, 2. stojíme, 3. poklekáme, 4. stojíme, 5. stojíme, 6. stojíme

S HVĚZDOU BIATLONU NA SKIALPECH

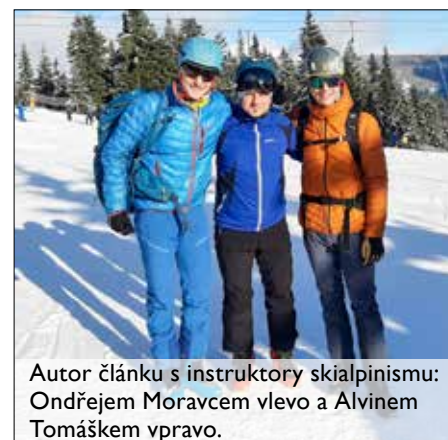
Miluju zimní sporty, mám rád běžky i sjezdovky. Tak jsem velkou radost, že osobní setkání s ním znamenalo nejen naučení se nové skvělé sportovní disciplíně, ale také seznámení se s tímto inspirujícím člověkem. A v neposlední řadě také rozhovor do našeho (věřím že neméně skvělého a inspirujícího) časopisu.

Chtěl už malý Ondra Moravec být profesionálním sportovcem?

To asi úplně ne. Byl jsem celkem akční dítě, zkoušel jsem různé pohybové věci. Konkrétně lyže jsem poprvé nasadil tak v 5 letech, kdy jsem zkusil sjezdovky a asi ve druhé třídě běžky. Bohužel se u mě kolem 10 let objevily zdravotní problémy, kdy mi doktoři řekli, že žádný vrcholový sport dělat nemůžu – jen rekreačně plavat a jezdit na kole. Nicméně se to podařilo překonat a asi v 17 jsem vnitřně věděl, že tu dráhu profesionálního biatlonisty musím zkusit. Navíc jsem jako mladý vozil medaile z mistrovství Evropy, a to mě v tom utvrdilo. Přesto to ale neznamena, že tím profi sportovcem fakt budeš. Jedna věc je mít sen, ano měl jsem výsledky, ale druhá věc je za ním fakt jít.

Čemu se věnuješ po konci kariéry?

Jsem spoluautor projektu Skialpy do škol, což mě předchází roky celoročně zaměstnávalo – přes zimu kurzy samotné a jinak spousta administrativní práce. Ale na biatlon jsem nezanevřel – trénuju malé děti, měl jsem nějaké kempy s juniorskou reprezentací a od letošní sezony jsem převzal funkci šéftrenéra mužského A týmu. Když jsem dělal biatlon prakticky celý život, asi úplně odstříhnout ani nejde.

Autor článku s instruktory skialpinismu: Ondřejem Moravcem vlevo a Alvinem Tomáškem vpravo.

Podílel ses také nějak na ložském MS, které se konalo právě v ČR?

Určitě, byla to významná událost nejen pro biatlon, fanoušky, ale pro celou ČR. Pracoval jsem pro Českou televizi jako komentátor. Velká výhoda byla, že jsem k tomu nepotřeboval přípravu, využíval jsem zkušenosti. Sleduju web, sociální sítě. Pak jen stačí protřídit informace. Navíc většinu lidí kolem biatlonu znám a s mnohými jsem i v kontaktu. Komentování mě baví, i když je to časově náročné.

Máš rodinu, budou i tvoje děti závodit? Ať je zase při světáku komu fandit?

Mám dvě děti – Rózu (8) a Ondru (6). Jsou šikovné, Róza je snáživá, naopak Ondra je ještě takový trochu líný... prostě kluk. Ale myslím si, že talent má. Když lyžuje, perfektně umí na lyžích stát. I když nemá sílu, má super techniku. Talent sám o sobě ale nestačí. Škoda, že když jsem končil kariéru, byly mu teprve 2 roky, takže ještě nezažil tu atmosféru kolem závodů a tak.

Lyžování tě baví pořád?

Určitě. Letos jsem se nechal přesvědčit na Vasák (Vasův běh – 90 km, pozn. red.). Ten se navíc jezdí klasicky a já celý život bruslím.

Největší sportovní úspěch?

Celá olympiáda v Soči – at' už z pohledu výsledků, tak i z hlediska prožitku. Podařilo se dobře načasovat formu a hrozně jsem si to všechno užil.

Co ti profi sport dal, nebo vzal?

Je to dřina, věnuješ tomu všechn čas. Ale musím říct, že jsem nikdy v životě ničeho nelitoval. Vrchovatě převažuje to, co mi sport dal.

Fandíte si navzájem v reprezentaci, nebo je to spíše individuální sport?

Samozřejmě není vše totálně ideální, ale celkově to v reprezentaci funguje velmi dobře. Ano, soutěžil jsem v individuálním sportu, takže jsem byl nastavený tak, že jsem chtěl být nejlepší na světě. Ale přece jen v rámci týmu reprezentace je to trochu jiné. Fandíme si navzájem a takový vrchol je štafeta. To je prostě týmová věc, kde je i hodně emocí, které může člověk sdílet se svými partáky.

Ondra Moravec v čele expedice

Vzpomínám samozřejmě na MS v Novém Městě na Moravě v roce 2013.

Jo, tak to byla vlastně první medaile na MS a ještě ve štafetě a v domácím prostředí... Prostě pecka. Kromě Jardy Soukupa to byla pro nás pro všechny první velká medaile. Ta atmosféra, diváci... Hnalo nás to dopředu.

Co bys vzkázal našim čtenářům?

Dělejte to, co vás baví, dělejte to s nadšením a at' se vám v tom daří.

Za rozhovor děkuje Petr Lukeš